

[Lone Dybkjær]

ne. Det har jeg faktisk ikke. Jeg fremførte nogle argumenter om atomkraftværker og den samfundsmæssige struktur og gik i øvrigt ikke nærmere ind på det. Jeg brugte slet ikke ordene »geografiske struktur«, jeg brugte ordene »samfundsmæssige struktur«.

Hr. Ivar Hansen sagde, at det var nogle argumenter, der var opfundet til lejligheden. Det er det faktisk ikke. Hvis hr. Ivar Hansen vil slå tilbage i alle tidligere debatter, vi har haft om disse spørgsmål, vil hr. Ivar Hansen se, at det har været argumenter, vi hele tiden har fremført. Hr. Ivar Hansen er ikke enig i de argumenter, men hr. Ivar Hansen kan ikke, synes jeg, tillade sig at sige, at det er argumenter opfundet til lejligheden. Det er nogle argumenter, vi altid har fremført. Hr. Ivar Hansen er ikke enig, men det indebærer ikke, at det er nogle argumenter, der er opfundet til lejligheden. Det kunne godt være, at det var nogle politiske synspunkter, vi havde på denne sag, og det er det faktisk.

Vi har sagt om a-kraftværker, at det er naturligvis et spørgsmål om økonomi, det er et spørgsmål om sikkerhed og miljø, det er et spørgsmål om forsyningssikkerhed, det er et spørgsmål om samfundsstruktur, det er et spørgsmål om industriel struktur. Vi har et samfund, der f.eks. er væsensforskelligt fra Sverige med hensyn til store og små virksomheder. Det er bl.a. nogle af de betragtninger, der gør, at vi ikke mener, det er særlig hensigtsmæssigt – hverken henset til den industrielle struktur eller henset til den samfundsmæssige struktur, med mange små virksomheder, decentrale samfund osv. Det er altså begrundelser, vi altid har haft med.

Dertil er nu også kommet, at vi heller ikke finder – med den energiplanlægning, der er foretaget – at atomkraftværker hensigtsmæssigt kan indpasses i energisektoren. Det argument kunne vi ikke bruge i 1974, for da var vi slet ikke på samme stadi i energiplanlægningen, som vi er i dag. I dag har vi f.eks. langt mere kraftvarme, overskudsvarme og selvfølgelig naturgasnettet. Derfor er det et argument, der er kommet til i kraft af den planlægning, der er sket siden den første energikrise.

Til hr. Maisted, som siger en hel del om økonomien i a-kraftværkerne, skal jeg sige, at det var altså også karakteristisk for økonomien i de a-kraftværker, at dér, hvor den er rigtig god, er i de værker, der er bygget før

1970. Da havde elskaberne ikke noget ønske om at bygge nogen atomkraftværker. Faktisk var der en lovgivning i Danmark, der tillod dem at bygge a-kraftværker, men elskaberne mente ikke, det var økonomisk forsvarligt. Det gjorde andre lande, fordi de altså ikke havde den samme struktur eller økonomi i deres elsektor, som vi havde. Der er sket en hel del efter det. Men de a-kraftværker, der virkelig kører godt, er faktisk dem, der er bygget meget tidligt.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg har ikke sagt, jeg har i hvert tilfælde ikke ment, at synspunktet om den geografiske struktur eller den samfundsmæssige struktur – det overlapper nok hinanden en del i virkeligheden – var opfundet til dagens lejlighed. Jeg har lagt mærke til, at det radikale venstre også i tidligere energidebatter har fremført synspunkter af den karakter. Det er vel udtryk for, må jeg hævde, at man har villet gardere sig holdningsmæssigt, hvad angår synspunkter, på et tidligt tidspunkt. Jeg kan ikke acceptere de synspunkter, jeg er ikke enig med fru Lone Dybkjær i de synspunkter, hun fører frem, men jeg skal i øvrigt ikke nu gå nærmere ind i den sag. Det får vi nok lejlighed til at drøfte senere.

Hr. Poul Nielson spurgte, hvorvidt jeg var enig med fru Lone Dybkjær i hendes vurdering af ministerens udsagn om tidspunktet for indførelse af kernekraft. Jeg lagde mærke til, at ministeren sagde, at det var regeringens opfattelse, at indførelse af kernekraft fra midten af 1990'erne årlig kan spare det danske samfund for milliardbeløb. Det synspunkt, ministeren dér har givet udtryk for, er jeg helt enig i. Afklaringen af reaktorsikkerhedsspørgsmål og deponeringsspørgsmål vil efter ministerens udsagn forhåbentlig kunne ske i løbet af 1983. Det vil sige, at folketinget tidligst i løbet af 1984–85 kan vedtage en kernekraftlov. Med den planlægningsprocedure, der i øvrigt er gældende ved planlægning og oprettelse af værker af den karakter, tror jeg, at ministerens vurdering er overordentlig realistisk. Hvis det kan blive tilfældet, kan jeg sige, at vi i venstre er vældig tilfredse, om en sådan tidsmæssig planlægning kunne blive en realitet.